

тълко: затова са прелива на кръстът трапеза-та съз
вино смесено съз ръжична (тріандафалова) водъ, и
тази дава ѝ съз чистота и миризма, както прилича
на светиня.

Съз това също-то, отз вино и водъ смешене,
съз поръсъ и антиминса-а, кой-то тръбва да стои
на трапезъ-тъ споредъ ветхий-а обичай; защо-то
въз време-то на църковно-то гонене, за ради кое-то
върни-тъ немахъ постоянни трапезы, владици-тъ
дака-хъ благословене, да съз сложи литюргия на
такива антиминсы, кои-то леко можа-хъ да съз пре-
носатъ отз едно място на друго. Като ръси така
владика-та, чете 50-тый-а псаломъ, но захваща отз
тойзи стихъ: „поръ-си ма съз исопъ и ще съз очи-
сти-хъ, умий ма и ще бъде по бългъ отъ снегъ;“
послѣ това отрива трапезъ-тъ съз сингеръ-а, bla-
гословка имѣ-то божие, и отважда да помаже съз ми-
ро светла трапеза.

Най напредъ направа съз миро три кръста на
трапеза-та, съз кое-то означава място-то, гдѣто ще
стои евангелie-то, диско-са-а, и пътиръ-а; потомъ
направа по три кръста на съкъй край на света
трапеза, за да бъде освещена отз съкъдъ, и най
послѣ три кръста на антиминса-а тази както и на
плочъ-тъ. Между това дїаконъ-а, като показва,
какъ е важно онова, кое-то вика, щомъ тръгне
владика-та да направи нѣкой кръстъ, виква: „вон-
мемъ,“ а владика-та, като показва, защо освещава
и какъ е силно дѫховно-то помазане, притъра:
„алилѹа;“ а пѣвци-тъ пѣштъ: „Гледай, какъ е до-